

640922 พุทธศาสนาตามภูมิ บ้านราชฯ วันนี้พ่อครูบอกทางรอดของมนุษยชาติ

<https://www.boonniyom.net/50683.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

https://docs.google.com/document/d/1M-LItMLhM53IE3xVdAhAPn0INuC-7WO2ENiQ_g0Tlo0/edit?usp=sharing ng

ดาวโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/1udyAlManchfaunR-zAnrtlxxCQ5l3CDN/view?usp=sharing>

และดูวิดีโอได้ที่

<https://youtu.be/Rg7z2lpWdSk>

<https://www.facebook.com/300138787516163/videos/1005165756995737>

สมณะฟ้าไท... วันนี้เป็นวันพุธที่ 22 กันยายน 2564 ที่บวรราชธานีอโศก ตอนนี้มีหนังสือเปิดยคุคณานิยมเล่ม 3 ออกมา ทอยสงแจกให้ผู้สนใจเอาไปอ่าน หน้า 411 หน้า พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ขยันเขียน ไม่ทราบว่าคุณอ่านจะขยันอ่านหรือไม่

มีหลังปกเขียนโปรยไว้ว่า...ระบบบุญนิยมเป็นไปเพื่อความเจริญความประเสริฐ ถ้าคนเข้าใจได้ก็ต้องมาทางนี้ เขาจะรู้เองว่าที่สุดแล้วต้องมาทำอย่างนี้ ไม่ทำอย่างนี้คุณก็ไปไม่รอดต่อไปทรัพยากรโลกมันร่อยหรอลง คนจะยิ่งแย่งชิงกัน อำนาจจิตวิญญาณของคนที่ถูกกิเลสครอบงำมันจะรุนแรงโหดร้าย คนไม่ยอมทุกข้อย่างนั้นหรือไขไหม ฉะนั้นไม่มีทางออก เมื่อมีมวลมีตัวอย่างที่จะเป็นไปได้ ก็ต้องทยอยมาเรื่อยๆ เพียงแต่ต้องอาศัยเวลาเท่านั้น ...โดยสมณะโพธิรักษ์

พ่อครูว่า... เริ่มที่ SMS วันที่ 17-19 ก.ย. 2564

_สมยศ ฐานศิลา : กราบนมัสการครับ ตอนนี้ดูผ่านเฟสบุ๊คครับ กล้องดาวเทียมเป็นกล้องSD เลยไม่มีสัญญาณครับ กล้องที่เป็นHD ยังไม่มีสัญญาณครับชื่อช่องบุญนิยมทีวี แต่ไม่ใช่ช่องชาวอโศกครับกล้องของ IPM ครับ

พ่อครูว่า... ยังไม่เรียบร้อย คอยติดตามไปนะ

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน คนโสดคือคนเป็นบัณฑิตเป็นเช่นไร

_สติพล จนพัฒนา : พระพุทธเจ้าตรัสว่าการเป็นโสดเป็นบัณฑิต..คงหมายถึงการไม่มีกิเลสภวามละกรรมังครับ..เพราะเอาแค่เป็นโสดภายนอกเท่านั้น...คนโสดเยอะมากเลยครับ.

พ่อครูว่า...อันนี้จะหมายถึงอย่างที่คุณว่า หมายถึงไม่มีกิเลสภวาม ก็คือผู้ที่ลดกิเลสภวามได้เรื่อยๆจริงๆ จนถึงขั้นคนไม่มีกิเลสภวามก็เป็นอนาคามี ก็ต้องเป็นบัณฑิตแน่นอน เป็นผู้บรรลุธรรมแน่นอน คำว่าบัณฑิตคือผู้ที่บรรลุธรรม ผู้เจริญในธรรม เจริญจากปฏิกุณสามัญธรรมดำเนินไปเรื่อยๆ

คำว่าโสดคำนี้ จริงๆแล้วมันหมายถึงการไม่มีคู่ ที่เป็นผู้หญิงผู้ชายมาจับคู่แต่งงานกัน เป็นคู่สมรส นั่นก็ชัดเจน ทุกคนก็รู้กันเป็นเรื่องปกติสามัญ ที่ใครๆก็รู้กัน ส่วนความโสดที่คุณ

หมายถึงการไม่มีกิเลสถาม โอโห มันลึกนะ มันลึกซึ้ง ก็ค่อยๆทำความเข้าใจ มันก็ดีขึ้นนั้นแหละ โสัดที่ไม่มีคู่ ในรูปธรรมธรรมดาก็ดี ไม่ต้องมีใครเป็นภาระ ไม่ต้องคอยก่อเรื่องให้มี คือคนเรามันมีเรื่องลึกลงจิตวิญญาณ จิตวิญญาณของเราเองแท้ๆตัวคนเดียว เราก็ต้องระมัดระวัง กระทบสัมผัสกับคนอื่นที่ไม่ใช่คู่

ส่วนคนที่แต่งงานกันแล้ว มันลึก ไม่ใช่ว่าจะชาติไหนก็แล้วแต่ แต่งงานกันแล้วเท่ากับสัญญากับสังคมแล้วว่าเราเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นครอบครัวเหมือนคนคนเดียวกัน มันก็เลยยิ่งหนัก ขนาดใจเราใจเดียวก็ยังหนัก เอาอีกใจหนึ่งมาคอยดูแล คอยระมัดระวังกัน มันก็ยิ่งหนักกันใหญ่ มันเป็นภาระ คนที่ฉลาดก็อยู่เป็นคนโสดนั้นแหละดีเป็นบัณฑิต ยิ่งลดกิเลสก็แน่นอนยิ่งเป็นบัณฑิตแท้

__น้อมดิน ทยาธรรม : ได้ความรู้ มากเลยคะ ฟังคุณหมอ แนวคิดหมอวรงค์ ถูกต้องที่สุด

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน ผู้บรรลุลิทธิของพุทธในยุคนี้มีอยู่แต่ในประเทศไทยเท่านั้น

__คนจน คนนา : เพราะท่านพูดว่าอยู่ที่คนเลือกนี้แหละ เป็นปัญหามาก เพราะแต่ละคน ภูมิปัญญาต่างกันมากลิบลับ โดยเฉพาะภูมิทางคุณธรรม

พ่อครูว่า... คนที่มีภูมิปัญญา ท่านก็รู้ปัญหา ไหนที่เกี่ยวกับท่าน ท่านช่วยเขาได้ก็ช่วย อันไหนไม่เกี่ยวหรือช่วยไม่ได้ ท่านก็ไม่ได้ช่วย ปัญหามันมีมากมาย ถ้าหากไม่บรรลุลิทธิจริงๆ ทางโลกยิ่งเป็นโลกียไม่ได้บรรลุลิทธิแบบโลกุตระเลย ยิ่งไม่มีทางจะหมดปัญหาได้เลย ปัญหาเขาจะมากมาย

แค่ประเด็นนี้ผู้ที่มีภูมิธรรมโลกุตระธรรมแล้วปัญหาทางโลกนี้จะมัน้อย เมืองไทยเองเป็นเมืองพุทธ แล้วอดมาขอร้องกันว่า ทุกวันนี้พุทธศาสนา มีเมืองไทยเท่านั้นที่มีโลกุตระธรรม ที่มีผลต่อมนุษย์จนปฏิบัติลดละกิเลสได้ ปฏิบัติแล้วบรรลุมรรคผลได้ นอกนั้นไม่มี ประเทศไหนก็แล้วแต่ที่มีศาสนาพุทธแม้แต่ประเทศอินเดียเอง เพราะไม่รู้จักโลกุตระธรรมแล้ว ปฏิบัติลดกิเลสไม่ได้ ได้อย่างเก่งก็กดข่มกิเลส

ฟังประเด็นชัดๆ ลดกิเลสคือทำลายกิเลสหมดลงไปได้ด้วยปัญญาด้วยฉาน เป็นฉานแบบลัทธิไม่ใช่วิถีสะกดจิต มันเผากิเลสจนหายไป แล้วจะไม่มีการกิเลสอีก เป็นพระอรหันต์แล้วไม่มีการกิเลส หมดแล้วหมดเลยไป ตายชาติหน้าเกิดมาเป็นโพธิสัตว์อีกสืบทอดต่อพุทธภูมิ กิเลสก็ไม่มี แต่จะมีสิ่งลุ่มลุ่มชั่วพองได้ แม้แต่ชาติที่เป็นพระพุทธเจ้าท่านก็ดูเหมือนตอนแรกจะมีกิเลสอย่างโลกๆเขา ต้องแต่งงานต้องมีอะไรต่างๆนานา เหมือนยังมีโลกิครถหลงแต่ที่จริงมันลึกซึ้งมาก มันเป็นเรื่องถูกครอบงำทางสังคมเท่านั้นเอง ไม่ช้าไม่นานก็สลัดได้ อันนี้เราอดมารู้ดีเพราะเราเป็นเองจึงบอกได้

ศึกษาไปดีๆ พุทูปก็เหมือนคนหลงไหลเชิดชวยยกย่องพระพุทธเจ้าเกินไป จนกระทั่งเราอดมาก็ได้ยกย่องชมเชยมาไม่น้อยแล้วก็รู้สึกเกรงใจ ที่จริงมันไม่หมดไม่พอหรอกที่จะยกย่องค่อยๆกันไป

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน 7 ปีนี้พลเอกประยุทธ์ไม่ได้ยึดอำนาจมาบริหาร

_สมพร : เขาเรียกร่องชัดเจน แต่พวกคุณสิ ไม่ชัดเจน เด็กต้องการเลือกตั้ง แต่พวกคุณต้องการให้ทหารยึดอำนาจ ฝ่ายหนึ่งประท้วงให้มีการเลือกตั้ง อีกฝ่ายประท้วง เพื่อให้ทหารเข้ามาโง่งม เขาต้องการให้ประยุทธ์ลาออกแล้วมีการเลือกตั้ง

สงบแต่ยึดสนามบิน เอาผ้าเหลืองมาใส่ เลวสุดๆ เลย

(คอมเมนต์จากรายการปัจจุบันเสวนา สัมภาษณ์คุณแซมดิน)

พ่อครูว่า... ด่าฟรีนะ เราไม่ได้ไปวนวายอะไรกับเขาอย่างนั้นเลย ก็ต่างคนต่างเห็นต่าง คนต่างคิดนะ อาตมาก็ขอยืนยันว่า พลเอกประยุทธ์ไม่ได้มาเผด็จการ พลเอกประยุทธ์ไม่ได้มายึดอำนาจ ทุกวันนี้เป็นนายกรัฐมนตรีไม่ใช่นายกรัฐมนตรีที่มาจากการยึดอำนาจ แต่เป็นนายกรัฐมนตรีตามกฎหมายของประเทศ ได้รับการเลือกตั้ง แม้ว่าพลเอกประยุทธ์ไม่ได้เป็นสมาชิกพรรคใด แต่เขาก็เลือกตั้งกันแล้ว คุณนั่งมวงายกันอยู่อะไรกันเล่า เขาผ่านการเลือกตั้งมาแล้ว จะครบ 4 ปีสมัยนี้แล้ว

ใช่ 4 ปีแรกนายกฯประยุทธ์เหมือนยึดอำนาจ แต่เราขอยืนยันว่านั่นก็ไม่ใช่พลเอกประยุทธ์ยึดอำนาจ แต่เป็นประชาชนยึดอำนาจ เสร็จแล้วพลเอกประยุทธ์มารับไม้ต่อ แต่คนที่ไม่ประสีประสาบอกว่านายกฯมายึดอำนาจ พลเอกประยุทธ์ยึดอำนาจ ก็ไม่ผิดหรอกก็ถูกของเขาเพราะว่ารัฐธรรมนูญมันเป็นอย่างนั้น แต่ที่จริงอำนาจของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ไม่มีแล้วประชาชนไล่ไปเปิดโปงแล้ว แล้วนายกฯประยุทธ์ก็มารับหน้าที่ดำเนินการบริหารประเทศต่อไป เพราะเป็นหัวหน้า คสช.

แล้วพวกเราชาวประชาชนยึดอำนาจได้แล้วก็ไม่มีการคิดจะตั้งตนเป็นผู้บริหารประเทศ อาตมาก็ยังเคยบอกว่าตั้งนานกว่าจะมารับช่วงต่อ พลเอกประยุทธ์มารับช่วงต่อ ตอนที่ 4 ปีแรกบริหารไป แล้วจากนั้นก็มีการเลือกตั้ง เขาก็เลือกพลเอกประยุทธ์ให้เป็นนายกฯอีก รู้ให้มันชัดเจนสิว่านี่คือประชาธิปไตยบริบูรณ์ที่สุดแล้วในประเทศไทย

เมื่อเป็นประชาธิปไตยแล้วจากนั้นผ่านมาก็ 7 ปีแล้ว มีบ้างที่มีประชาชนค้านแย้ง เป็นพวกโง่งมเป็นคนกระจุกเดี๋ยวนี้คิดน้อยเป็นธรรมชาติธรรมดาก็ต้องมี error มีจำนวนหนึ่งที่บ้าบอดกโลกตกยุค ไม่ชัดเจนในสัจจะสักอย่างเขาก็ทำกันอย่างที่เขาทำ คนที่รู้เขารู้ แต่คนที่รู้ก็จะทำแบบกวนประเทศจะทำไม มันส์ดี พวกมาโซคิสชาติสี ก็จะได้เงินทองใช้บ้าง มีความซับซ้อนสารพัด

พวกคุณมาด่าเราฟรี เราไม่ได้เลว ไม่ได้โง่งมอย่างที่คิดว่าเลย ที่คุณว่ามาด่าตัวเอง เพราะไม่รู้ความจริงชัดเจนพวกนี้ คุณชื่อสมพร ขอภัยที่ตอบคุณแรงไปหน่อย มันเป็นเรื่องจริง

SMS วันที่ 20-21 ก.ย. 2564

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน ความแตกต่างระหว่างพระอวโลกิเตศวรกับพระเจ้า

_ฝน : วันนี้พ่อครู กล่าวว่าจะมาต่อความแตกต่างระหว่าง พระอวโลกิเตศวร กับ พระเจ้าต่างกันเช่นไรคะ กราบนมัสการ อย่างสูงคะ

พ่อครูว่า... พระอวโลกิเตศวร เป็นชื่อฉายาโพธิสัตว์ใหญ่ที่อยู่ยาวนาน ยาวนาน จนกระทั่งท่านจะเป็นพระโพธิสัตว์ที่ยาวนานที่สุด จะไม่ปรินิพพานไปก่อน จนกว่าจะช่วยคนให้เป็นพระอรหันต์ให้หมดโลกท่านจึงจะปรินิพพานเป็นคนสุดท้าย ซึ่งเป็นเรื่องสุดวิสัย เป็นปณิธาน

สู่แดนธรรม... ผมคิดว่าในที่สุดพระอวโลกิเตศวรก็มีที่จบ แต่พระเจ้าไม่มีที่จบใช่ไหมครับ

พ่อครูว่า... ใช่ พระเจ้าไม่มีที่จบหรือกวนในกะลาครอบในความรู้เก่า ซึ่งเขาไปไหนต่อไหนตามเหตุปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา แต่เขาก็จมอยู่ในอันเก่าไม่มีองค์ประกอบใหม่ แม้แต่สัปปริสธรรม 7 ก็ไม่มี เป็นคำสอนตายตัวอย่างไรอย่างนั้น ยุคไหนก็ยุคนั้นอย่างนั้น พันปี 2021 ปีมาแล้ว ก็สูตรเดียวกัน ไม่มีอนุโลมปฏิโลมไปตามกาละเทศะฐานะ ก็ว่าไป คนที่มีความรู้ความเห็นแค่นี้เขาก็เป็นแค่นั้น

_พลังเพ็ญ คำดั่ง : รับชมที่บรรณสันตอโศกคะ พระพุทธเจ้าท่านพยากรณ์ อะไรก็เป็นจริงทุกอย่าง เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์จริงหนอ กราบนมัสการด้วยความเคารพคะ

พ่อครูว่า... ธรรมดาหมอดูก็ทำนายแม่นมี แต่พระพุทธเจ้านี้พยากรณ์ได้ว่าใครจะเป็นอะไรต่อไป เป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายเบื้องขวาเป็นต้น แม่นยิ่งกว่าแม่น มันยิ่งกว่าจับวาง ศึกษาสัจจะให้ดีแล้วจะเห็น

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน ปัญญาเหนือกว่าเจโตโดยสัจจะ

_ยอด คมมัน : แป้ง..ขอลาผ่านไปถึงพ่อท่านหน่อยว่า "พ่อท่านใหญ่มาจากไหนจึงได้พูดด้อยค่า "ท่านพระมหากัสสป" อยู่บ่อยครั้ง" ขอลาตามหลักวิชาการนะแป้งเพี้ยนรัก??

สู่แดนธรรม... ผมก็ไม่ว่าคุณยอด คมมันคือใครนะครับ ผมก็ตอบตามหลักวิชาการจริงๆ แล้วพ่อท่านพูดไปอย่างนั้นไม่ได้หมายความว่ามิเจตนาจะไปชมหรือด้อยค่าท่านพระมหากัสสปะ มันเป็นธรรมชาติที่สิ่งใดอยู่เหนือกว่าสิ่งนั้นก็อยู่เหนือกว่าโดยแท้ เช่นน้ำมันก็ต้องรออยู่เหนือน้ำ จะให้พูดว่าน้ำเหนือกว่าน้ำมันมันก็ไม่ถูก ผมก็จะตอบโดยวิชาการว่าธรรมชาติของพลังงานทั้งสายปัญญาสายเจโต

ในธรรมะอินทรี 5 พละ 5 จะแบ่งฝ่ายเป็น ปัญญากับเจโต

อำนาจของเจโต ต้องมี 4 ข้อ ตั้งแต่ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ทั้ง 4 รวมกันจึงจะเท่ากับปัญญา 1 ข้อ 4 รุม 1 คุณว่าใครเก่งกว่ากัน มีข้อสังเกตอีกว่า วิริยะ ถ้าคุณอยู่สายวัดป่าก็มีพลังงานวิริยะเต็มที่แล้ว แต่ถ้าไร้ซึ่งสัมมาทิฐิไร้ซึ่งปัญญา พลังงานเหล่านั้นก็จะไร้การควบคุม

พ่อครูว่า... เหมือนคนเข้าป่าหลงทางเลย

สู่แดนธรรม... เหมือนคนบ้าพลัง หากไร้สัมมาทิฐิก็จะไม่มีทิศทางลดละไปสู่ความไม่มี

พ่อครูว่า... เอาง่ายๆ ผู้ที่มีฐานของปัญญา บำเพ็ญเป็นพระพุทธเจ้าใช้เวลา 20

อสงไขยกับเศษแสนมหากัป ส่วนสายศรัทธานั้น 40 อสงไขยกับเศษแสนมหากัป ส่วนพวกวิริยาธิกะ ใช้เวลา 80 อสงไขยกับเศษแสนมหากัป หลงทางอยู่ในป่ากว่าจะออกจากป่าก็ใช้เวลานาน นี่เป็นสัจจะตามวิชาการ

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน เพราะไม่พบสัตว์บุตรคือพ่อครูทำให้เข้าใจบุญไม่สัมมาทิฐิ จึงไม่บรรลุธรรม

_ศุภรัตน์ จันทรดอน : ฟังพ่อครูบ่อยๆ จนปัจจุบันเข้าใจเรื่องบุญชัดเจนแล้วคะ

พ่อครูว่า... ศาสนาพุทธนั้นเสื่อมไปมาก ถ้าใครฟังแล้วเข้าใจดีว่าบุญต่างจากกุศลอย่างไร แม้แต่มีพระบาลีบอกว่า ปญญาปาปปรีชโณ เมื่อบาปก็หมดบุญก็หมด ก็สูญสิ้น ปญญา

ปาปปริกซีโณ พระอรหันต์พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ไม่มีบาปแล้วก็ไม่ต้องปฏิบัติบุญอะไรอีกแล้ว แค่ความหมายคำว่าบุญที่อาตมาเอามาใช้ในยุคนี้ อาตมาคิดว่าอาตมาคงเป็นคนเดียวนะที่เอามาพูดว่า บุญ ต่างกับกุศลคนละเรื่อง ลีบลิบเลย

บุญสะสมไม่ได้ บุญไม่มีหน้าที่สะสมเลยอะไรอย่างนี้

คนเข้าใจทำบุญที่เกิดจากฉันทาเลศจนหมดเป็นบุญได้ ไม่เข้าใจพยัญชนะภาษา คำว่าบุญได้จะเอาไปปฏิบัติสภาวะเป็นบุญได้อย่างไรจะบรรลุได้อย่างไร เพราะเอาไปปฏิบัติก็จะเพี้ยนความหมายอย่างอื่นแล้ว ไม่ใช่ความหมายตรงของมันแล้ว เป็นความหมายเพี้ยนไปแล้วจะได้ผลอย่างไร เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่ของแปลกที่มันเสื่อมไปขนาดนี้จนไม่มีใครบรรลุธรรมแล้ว

คำว่าบุญ คำว่ากาย เขาก็ไม่รู้เรื่อง อาตมาเอามาเปิดเผย คำว่า กาย เป็นสังโยชนข้อที่ 1 คำว่ากาย หากเข้าใจว่าไม่มีสิทธิ์เข้าไปร่วมเลยนั้นผิดไปเลยใช้ไม่ได้ จะไปบรรลุได้อย่างไร สังโยชนข้อแรก สักกายทิฐิ ก็มีจกาทิฐิก็จะพ้นไม่ได้ แล้วปฏิบัติธรรมก็จะไม่ได้ผลอะไร

แล้วยิ่ง กว่าจะมารู้จักมรรคมีองค์ 8 กว่าจะมาปฏิบัติสังโยชนได้ ต้องพบแสงอรุณ 7 ก่อน

ต้องพบสัตบุรุษ เช่น ในยุคนี้ไม่รู้คำว่ากายคำว่าบุญเป็นต้น พอไม่รู้ก็ไม่รู้กันทั้งหมด อาตมาก็มาประกาศความจริงจึงต้องมาพบอาตมาต้องมาฟังอาตมาต้อง โปรโตโฆษะ อาตมาอย่างสัมมาทิฐิจึงจะรู้ว่า กายเป็นอย่างนี้บุญเป็นอย่างนี้ สมาธิเป็นอย่างนี้ คุณก็จะไปปฏิบัติโยนิโสมนสิการได้ ปฏิบัติและพัฒนาจิตใจทำให้ใจของคุณให้มันสัมมา ให้มันบรรลุได้

แต่นี้คุณเห็นโพธิสัตว์มาพูด โพธิสัตว์มาบอกคุณก็ไม่ฟังไม่เอาแล้วไม่เชื่อเลย คุณก็อยู่ในกะลาครอบของคุณตลอดกาลไม่มีทางที่จะบรรลุธรรมพระพุทธเจ้าได้เลย แล้วก็ไปหลงนับถืออรหันต์บูชาเชิดชูกันที่เป็นอรหันต์หลอก ซ้ำซ้อนกัน น่าสังเวชใจ มันสุดสงสาร ไม่รู้จะทำอย่างไร อาตมาก็ได้แต่บ่นอย่างนี้แหละ ก็ว่าไปก็ไม่รู้จะทำอย่างไรบังคับกันไม่ได้

__นภารัตน์ อิมรัง : ลูกมีภาวะรู้กิเลส.แต่สู้ผัสสะไม่ไหว

พ่อครูว่า...คำว่าไม่ไหวนี้เหมือนจะท่อนะ ก็อย่าท้อ มันหนักหนาสาหัสก็อนุโลมมา

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน ศาสนาพุทธเน้นให้พ้นสุขพ้นทุกข์เป็นยอดของทุกอย่าง

__พ่อยาว น้องโมโม : ชีวิตคนเราเลือกได้ด้วยหรือถ้าเลือกได้ใครอยากทุกข์

พ่อครูว่า...โลกียะสอนเรื่องดีเรื่องชั่ว โลกียะทั้งโลกนี้สอนให้ประพฤติดีละชั่ว แต่ศาสนาพุทธไม่เน้นตรงนั้น แต่ไม่ใช่ว่าไม่สอนให้ประพฤติดี ก็สอนให้ประพฤติดีละชั่ว แต่เน้นยิ่งกว่านั้นจึงเรียกว่าโลกุตระ เน้นให้พ้นสุขพ้นทุกข์ อันนี้แหละเป็นเรื่องยาก ศาสนาพุทธสอนให้เป็นเรื่องว่าง ละสุขละทุกข์ แค่นี้แหละใช้เลย เป็นยอดของทุกอย่าง แล้วสอนเรื่องดีชั่วเหมือนอย่างอื่นไหม ก็สอนเหมือนกันแล้วเคร่งครัดกว่าด้วย เคร่งอย่างถูกต้องด้วยเพราะว่า เคร่งอย่างไม่เป็นภาษา เคร่งอย่างเป็นคนในสังคม รู้จักดีชั่วของสังคม รู้จักโลกาธิปไตย รู้จักอัตตาธิปไตย รู้จักธรรมาธิปไตย ให้อยู่กับสังคมด้วยการช่วยโลก มีอายุ 3

__อัมพร กุลศักดิ์ศิริ : ยืมเงินแล้วไม่จ่ายผิดศีลข้อไหนครับท่าน

พ่อครูว่า...ก็ศีลข้อ 2 นี่แหละ คุณก็บอกว่าผิดศีลข้อ 2 นะ

_ส.ยังดิน ภูมิโคโต : ขอกราบเรียนถามพ่อครูว่า กรรมปัจจุบันเป็นตัวแปรของวิบากได้ไหมครับ

พ่อครูว่า...ตัวกรรมอดีตมันเปลี่ยนแปลงไม่ได้ แต่ตัวกรรมปัจจุบันเปลี่ยนแปลงได้ อดีตนั้นผ่านไปแล้วเปลี่ยนแปลงไม่ได้ อนาคตยังมาไม่ถึงให้ปฏิบัติ จะไปทำอะไรได้

_ดีโทยะพระพุทธรูป ทักล่าวว่า .. อาหารเป็นหนึ่งในโลก ..ด้วยเหตุใด??

.. ด้วยเหตุที่ ..

.. ดนตรี เป็นศิลปะ อันประกอบด้วย "เสียง" แต่ไร้ซึ่ง รูป-กลิ่น-รส และสัมผัส

.. จิตรกรรม/ประติมากรรม เป็นศิลปะ อันประกอบด้วย "รูป" แต่ไร้ซึ่ง เสียง-กลิ่น-รส และสัมผัส

.. ส่วน อาหาร นั้นเป็นศิลปะอันอุดม เนืองด้วย ประกอบด้วย รูป-รส-กลิ่น-เสียง และสัมผัส ..

.. ด้วยเหตุนี้ "อาหาร" จึง "เป็นศิลปะอันอุดม" .. และ "อาหาร" จึง "เป็นหนึ่งในโลก" ดังนี้ฯ แล.

กราบ 🙏 นมัสการพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ด้วยความเคารพยิ่ง ..

.. นำนวลดิน ดีโทยะพระพุทธรูปเช่นนี้ตามความเข้าใจ ถูกต้องตามความหมายหรือไม่เจ้าคะ?? .. พ่อครูฯ จะมีเมตตาตอบและอธิบายขยายความ เกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไรบ้างคะ?

พ่อครูว่า... ได้

_ฟ้าใส แชนวอง....กราบระลึกถึงคุณของหลวงปู่สมณะโพธิรักษ์ ค่ะ

ลูกขออนุญาตมีความเห็น(ส่วนตัว) ค่ะ

ศิลปะจะมี 3 อย่าง ไหมคะ?

๑. ศิลเกิดจากการสมาทาน รับเอามาปฏิบัติ พอสมาทานบ่อยๆ เหมือนย่ำศิลปะเป็นประจำ ถ้าไม่สมาทาน ก็จะไม่มีความตั้งใจที่จะจดจำ พอยังกัดก็เผลอตบเลย เพราะมันเป็นความเคยชินก็ตบเลย โดนกัดก็บีบเลย

๒. ศิลเกิดจากตั้งใจจดจำในเหตุการณ์เฉพาะหน้า (ไม่ได้สมาทานมา) มีเหตุการณ์ที่ยั่วขึ้นมาให้ผิด แต่ก็คิดถึงเหตุถึงผล คิดข้อดี ข้อเสีย แล้ว เลยอดเว้นตรงนั้น เขาก็เรียกว่าเป็นศิลปะที่เกิดจากการ วัธติ จดจำในเหตุการณ์นั้นๆเช่น ใครก็แล้วแต่ ที่เค้าไม่ได้สมาทานศิลปะเลย แต่พอมีเหตุการณ์เฉพาะหน้า เขาก็คิดทบทวน ทำดีไม่ทำดี ไม่เอาดีกว่า เดียวคนอื่นฟ้องร้อง เดียวถูกจับ ฯลฯคิดกลัวเหตุ กลัวผล ก็เลยไม่ทำ เช่น สส. ,นายกรัฐมนตรี,ผู้นำ, ประธานาธิบดี บางคน (ไม่ได้เป็นพุทธศาสนิกชน)ก็คิดถึงเหตุถึงผล พอมีเหตุการณ์ให้ผิด แต่ไม่คอร์ปชั่น ไม่ฉ้อขโมยเงินงบประมาณแผ่นดิน ฯลฯ ถ้าหากทำผิด กลัวถูกฟ้องร้อง เป็นต้น

๓ . ศิลของพระอรหันต์ คือ ไม่ต้องมาตั้งใจจดจำใด ใด พระอรหันต์จะเป็นผู้มีศิลปะเป็นปกติ (๔๓ ข้อ) ไม่ผิดเลย ตั้งแต่วันที่บรรลุธรรม ส่วนพระธรรมวินัย อาจจะบกพร่องเล็กน้อย ๗ ผิดพลาดได้ แต่ก็ชื่อว่า เป็น “สามเณรปฏิบัติ ภาวณะโต สวากะสังโฆ” คือเป็นผู้ปฏิบัติ

สมควรทำอะไร มันก็สมควรหมด อย่าไปเพ่งโทษท่าน พราหมณ์ ผู้ลอยบาป. สมณะ ผู้สงบบาป

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน แผ่นดินพุทธมีแห่งเดียวในโลกอยู่ที่ชาวอโศก

_ลูกขอโอกาสถามหลวงปู่ ค่ะ ว่า อาหาร ซึ่งเป็นสิ่งที่เรียกว่าติดกันทั่วโลก คำว่า “อาหาร ปฏิภูลสังยุณี ” (อาหารเป็น ปฏิภูล) เป็นคำตรัสของพระพุทธเจ้าหรือไม่คะ?

พ่อครูว่า... เป็น อยู่ในสังยุณี 7 สังยุณี 10

คำว่าอาหารเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ พระพุทธเจ้าตรัสว่า อาหารเป็นหนึ่งในโลก เราพูดกันเรื่องศีล เรื่องปฏิบัติทางปฏิบัติโทษเนมัตตัญญตา เป็นการศึกษาธรรมะพระพุทธเจ้า คนที่ม่งายก็บอกว่าพูดอะไรไป แล้วที่พูดนั้นนอกของพระเจ้าสอนอยู่ใหม่ ก็เป็นเรื่องที่พระพุทธเจ้าสอนกันทั้งนั้น

แต่เรื่องที่ไปนั่งหลับตาแล้วไม่พูดเรื่องเหล่านี้เป็นพวกม่งาย เป็นพวกเดียรถียนอกรีดแล้วไม่รู้ตัว แล้วมาหาว่าพวกเราพูดอะไรกัน ทำไมไม่ไปภาวนา ภาวนาก็คือการนั่งหลับตา สะกดจิตทำสมาธิ เขาบอกว่าไม่ต้องศึกษาสิ่งเหล่านี้หรอก นี่คือความม่งายที่สุด พระป่าพระที่ปฏิบัติธรรมตอนนี้เป็นพวกม่งายที่สุดในศาสนาพุทธ แล้วหลงตัวเองว่านั่งสมาธินั่นแหละทำให้บรรลุธรรม

นั่งสมาธิและบรรลุธรรมหลับตาไม่มีในศาสนาพุทธ

แม้พระพุทธเจ้าตรัสว่า การปฏิบัติสมาธิจะบรรลุธรรมได้ แต่ ก็ได้หมายความว่า ปฏิบัติสมาธิคือไปหลับตา ไม่ใช่ะ มีคำตรัสของพระพุทธเจ้าว่า การบรรลุธรรมบรรลุธรรมได้ด้วยการฟังธรรม ทบทวนธรรม บรรลุได้ด้วยการแสดงธรรม บรรลุได้ด้วยการฟังธรรม บรรลุได้ด้วยการปฏิบัติสมาธิ

แล้วจะไปตีขลุมว่า การปฏิบัติสมาธิคือการนั่งหลับตานั่นก็ไม่ใช่อีกนั่นแหละ สมาธิของพระพุทธเจ้าไม่ใช่หลับตา หลับตาไม่ใช่สมาธิของพระพุทธเจ้า พวกหลับตาสมาธิคือพวกออกนอกรีดพระพุทธเจ้าไปไกลลิบเลย ผู้เข้าป่าแล้วไปนั่งหลับตาสมาธิใน คุหัญลลสูตร คือผู้ไกลจากวิเวก จมลงในความหลง อย่างกุกลับไม่ได้เลย หลงม่งายติดยึดกัน

ยุคนี้มันช่วย ที่พระพาปฏิบัติผิดเพี้ยนไปหมดเลย สายพระป่าก็ไปหลงลาภยศสรรเสริญอย่างที่เราเห็น มันไม่ใช่การเรียนรู้อุบัติ เรียนรู้แล้วไปหลงในลาภยศสรรเสริญโลกียสุขคือพระสายเปรียญสายวัดบ้าน ส่วนพระป่าไปหลับตาปฏิบัติก็ออกนอกประเทศทั้งคู่เลย

แล้วเข้าใจว่าศาสนาพุทธนี้แหละ มีอยู่ 2 สายคือพระป่ากับพระบ้าน พอพระไม่ใช่พระ ป่านะแน่นอนแล้วไม่ใช่พระบ้านอย่างของคุณ อย่างชาวอโศกไม่ใช่พระบ้านไม่ใช่พระป่า เขาก็หาว่าไม่ใช่พุทธ อาตมาสอนธรรมะพระพุทธเจ้าเอาธรรมะพระพุทธเจ้าที่ถูกต้องมาสอน เขาบอกว่าไม่ใช่พุทธ ซึ่งน่าสงสารจริงๆเลย

อาตมาตั้งข้อสังเกตมาหลายมุมหลายมิติหลายแง่

มิติที่พูดซ้ำบ่อยๆ อาตมานำธรรมะพระพุทธเจ้ามาอธิบายขยายความมาสอนมาพูด อาตมานำมาจากพระไตรปิฎก แม้แต่ก่อนนี้ อาตมายังไม่มีพระไตรปิฎก มันก็เป็นธรรมะที่ตรงกับพระไตรปิฎก ตอนหลังอาตมาก็เอาพระไตรปิฎกยืนยันอ้างอิงตลอดเวลาเลยเขาก็เลยเงิบๆไป

นอกจากจะเอาพระไตรปิฎกมาอ้างอิงยืนยันแล้ว เราก็ปฏิบัติได้มรรคได้ผลมีชีวิตบรรลุตระกูล อตตมาสุรว่าชาวอโศกปฏิบัติธรรมะพระพุทธเจ้าบรรลุตระกูลเรียบร้อย จนกระทั่งกลายเป็นสังคมที่มีสาราณียธรรม 6 เรียบร้อย มาอยู่กันเป็นชุมชนสังคมพุทธ ที่ขึ้นป้ายว่า “แผ่นดินพุทธ” ซึ่งไม่ได้ขึ้นป้ายเล่นนะ ยืนยันจริงว่ามีพุทธแท้ๆอยู่ที่นั่นในชาวอโศก ที่อื่นไม่มี ขออภัยที่พูดความจริงตรงเกินไป ที่อื่นไม่ใช่พุทธหรือถ้าไม่ใช่ชาวอโศก ขออภัยจริงๆเลย รู้สึกว่าเกรงใจที่พูดคำนี้มันแรง ไปดูถูกดูแคลนคนอื่นเขาจริง แต่มันเป็นเช่นนั้นจริงๆโดยสัจจะ

เพราะฉะนั้น พวกเราจึงมีอยู่กันอย่างเป็นสังคมที่ชัดเจน อยู่กันด้วยเมตตาทายกรรม เมตตาวิกรรม เมตตาโมกกรรม แล้วก็ได้ ลาภโดยธรรม ลาภธัมมิกา เอามารวมกันเป็นสาธารณโภคี ทำได้อย่างนี้ตรงตามคำสอนพระพุทธเจ้าเลย

หรือ คุณธรรมวรรณะ 9 เลี้ยงง่าย (สุภะ) บำรุงง่าย, ปรับให้เจริญได้ง่าย (สุโปสะ) มักน้อย, กล้าจน (อัปปิจะ) ใจพอ สันโดษ (สันตญฺฐิ) ชัดเกลากิเลส (สัลเลชะ) เฟงทำลายกิเลส มีศีลสูงอยู่ปกติ (ธุดะ, ธุดงค์) มีอาการน่าเลื่อมใส (ปาสาทิกะ) ไม่สะสม ไม่กักเก็บออม (อปจยะ) ตรงข้าม อวรรณะ 9 ขยันเสมอ, ระดมความเพียร (วิริยารัมภะ)

ความเจริญให้่ง่ายนั้น เราก็ไม่ได้ลบหลู่พวกที่ไปเรียนจากเมืองนอกมาเป็นเทวียนมาแล้วจะเอามาเหนือพุทธศาสนา มันไม่ใช่ แต่อย่างทีพุทธศาสนาที่เขายึดถือกันและที่อยู่ในเถรวาทสมาคมนั้นก็ไม่ใช่ ซึ่งจริงด้วย และทะเล่ แบบเทวียนเคร่งๆไม่ได้ เขายังดีกว่าอีก

เพราะฉะนั้นชาวอโศกนี้ อย่าง วรรณะ 9 นี้ ยากจะเข้าใจ (สุภะ) บำรุงง่าย, ปรับให้เจริญได้ง่าย (สุโปสะ) มักน้อย, กล้าจน (อัปปิจะ) มีน้อยอย่าไปมีมาก สันตญฺฐิ แค้นก็พอ น้อยก็พอใจมันพอ แต่เขาแปลว่าพึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ก็ขิบหายเลย บิลเกตส์เขาก็พึงพอใจสิในทรัพย์สินของเขา หรือเศรษฐีคนไหนเขาก็พอใจ แล้วเขาก็ไม่หยุด หยุดของเขาไม่พอละ เขาพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ แต่เขาไม่เคยพอที่จะมีมากขึ้นเรื่อยๆ ใจไม่พอ ใจไม่หยุด เอาแค่นี้พอ สละออก มากกว่านี้ไม่เอา

พวกเรามาอยู่ที่จนที่สุด น้อยที่สุด สูงที่สุด อย่างสมณะนักบวชนิสนัยเลย ไม่ต้องมีสมบัติอะไรอีกแล้ว มีเท่าไรเอาออกหมด ไม่ต้องสะสม และมีชีวิตอยู่ได้ใหม่ ได้ สบม-ธมด-ปกต-หห-จจ มข-ยลล ไม่เชื่ออย่าลบหลู่ มาอยู่กันอย่างสบายมากเลย พิสูจน์ยืนยัน เดียวนี้ยังทันสมัยใหม่เสมอ

ไม่สะสมยอดขยันมาทำงานฟรี มีชีวิตฝากชีวิตไว้กับหมู่ มีใจพอ ไม่แย่งชิง ไม่อยากมากมาย แต่ขยันหมั่นเพียรสร้างสรรค์ มันสุดยอดแห่งเศรษฐศาสตร์ สุดยอดแห่งเศรษฐกิจเลย ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์โลก ด็อกเตอร์ก็ยังไม่รู้มีรูอันนี้หรอก ว่าเป็นคนจนและเป็นคนสร้างสรรค์ ไม่สะสมเกื้อกูลผู้อื่นนี้ ทำกันเป็นทฤษฎี ทำกันเป็นวัฒนธรรม ทำกันเป็นกลุ่มมนุษยชาติเลย อย่างพวกเราทำ ท่ามกลางแม้แต่ชาวพุทธทั่วไปยังไม่เข้าใจเหมือนพวกเรา แต่เราก็ทำได้ อย่างนี้ยากแสนยากแต่ก็ทำสำเร็จ เป็นเศรษฐศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ของโลก พูดใหญ่เหลือเกินนะโพธิรักษ์ แต่เป็นอย่างนั้นจริง ต่อไปในอนาคตนั่นแหละ นักศึกษาทั้งหลายจึงจะเห็นว่า โอโฮ! อันนี้ของพระพุทธเจ้า โพธิรักษ์เอาของพระพุทธเจ้ามาสอนเอาไว้ พ.ศ. 2500 กว่านี้ ตอนมีชีวิตอยู่เขาไม่ฟังโพธิรักษ์ ตอนนี้มีแต่คำสอนที่บันทึกเอาไว้ โพธิรักษ์ตายเสียแล้วจะถามก็ไม่ได้แล้ว ถ้ายังไม่ตายก็ยังไม่พอจะทำได้ มาซักตอบได้ ขยายความได้ มุมไหนที่ยังไม่ชัดเจนก็ถามให้ขยายความได้

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน หมดสุขทุกข์เพราะหมดวิปัสสนา 4

พ่อครูว่า... มันน่าประหลาดใจอยู่อย่างหนึ่ง อาตมาเผชิญอยู่ ว่า อาตมาไม่ข้องติด คุณ จะถามปัญหาอะไรก็ไม่ข้องติด ..ไม่ติด ตอบได้หมด จริงๆ

สู่แดนธรรม... อันไหนที่ตอบไม่ได้ล่ะครับ

พ่อครูว่า... ตอบไม่ได้ก็คือสิ่งที่อาตมาไม่รู้ ก็ยิ่งง่าย มาถามสิ่งที่เราไม่รู้ เช่น ไก่เกิด ก่อนไข่ หรือไข่เกิดก่อนไก่ ไม่รู้ ก็ตอบไม่ได้จริงๆ

ญาติธรรมว่า... ไก่เกิดก่อนค่ะ

พ่อครูว่า... ก็พูดไปหรือมีอะไรอื่นๆที่มวงายก็พูดกันไป

พระพุทธเจ้าถึงบอกว่าอย่าไปเที่ยวไปคิดอะไรที่เป็นประเด็นที่ท่านสรุปให้แล้ว มา ศึกษาเรื่องสุขเรื่องทุกข์ ถ้าคุณเข้าใจเรื่องสุขเรื่องทุกข์ ซึ่งเป็นเรื่องที่มนุษยชาตินี้ติดยึด หลงใหลมวงาย ถ้ารู้ความจริงตามความเป็นจริง แล้วเลิกติดยึด ไม่สุขไม่ทุกข์

คำว่า ไม่สุขไม่ทุกข์นี้เป็นภาษา มันไม่ถึงซึ่งความจริงหรอกเพราะว่าสุขทุกข์มันเป็น มายา มันไม่ใช่ความจริง เพราะฉะนั้นคนไปหลงมายา คนไปหลงความสุขความทุกข์อยู่ จึง เป็นการหลงไปอยู่กับโลกเขา สุขทุกข์มันเป็นเรื่องโลกๆเป็นเรื่องยึดติดตามอุปาทาน

เพราะฉะนั้นต้องมาเรียนรู้ว่าที่มันเป็นเรื่องอุปาทานเป็นเรื่องหลอกๆหลงเป็นเรื่องเท็จคือ อย่างไรและเรื่องจริงคืออย่างไร

เรื่องจริงคือเรื่องตากระทบรูป ก็รู้จักรูปตามความเป็นจริง หูกระทบเสียงก็รู้เสียงตาม ความเป็นจริง ไม่มีดีหว่า ชอบหว่า ไม่ชอบหว่า ไม่มี ชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี ยึดติดกัน ไปถามพวกดนตรีหูแตกสิ เล่นเบาๆ เขาก็บอกว่าไม่ได้เรื่องต้องตีให้ดังหูแตกถึงจะดี ส่วนไอ้ คนที่ไม่ชอบก็ว่าจะบ้าๆ หูจะแตกมันดังเลอะเทอะเกินไปให้ไปตีอื่น ก็เท่านั้นมันก็ทะเลาะกัน ยกตัวอย่างง่ายๆ

หรือ สัมผัสต้องรสอันนี้ ถ้าไม่ใช่รสนี้ไม่ใช่สัมผัส รสดี ต้องรสนี้ คุณก็ยึดของตนเอง อย่างนี้ดีอย่างนี้ไม่ดี สีอย่างนี้ดีอย่างนี้ไม่ดี เสียงอย่างนี้ดีเสียงอย่างนี้ไม่ดี ยึดทั้งนั้น

เพราะฉะนั้นอะไรมันเกิดเป็นอย่างนั้นๆ มันก็เป็นอย่างนั้นๆของอย่างนั้นๆ ต่างกันเท่านั้นเองก็จบ

แล้วเรารู้ตามโลกที่เขาว่า คนนี้เขายึดอย่างนี้ๆ เราเข้าใจเขาแล้ว ถ้าอยู่ด้วยกันก็ พยายาม เราก็อยากให้เขาได้ตามชอบก็แบ่งแจกเฉลี่ย

เพราะฉะนั้นจะบริหารประเทศ เพื่อให้คนแต่ละคนชอบแต่ละอย่างแตกต่างกันเพื่อจะ ไกลเกลียดให้ยาทะเลาะกันอย่าดีกันอย่าแย่งกัน มันก็อันเดียวกันกับการมาเรียนศาสนา พระพุทธเจ้าให้ไม่ติดยึดความสุขความทุกข์ ไม่ติดว่าจะต้องนำได้นำมีนำเป็นอย่างไรโลก สุขะอสุกะ ไม่มีอะไรนำได้นำมีนำเป็นหรือ

มันเป็นสิ่งที่ไม่นำได้ไม่นำมีไม่นำเป็นนำจะปรินิพพานเป็นประโยชน์สารทั้งนั้นแหละ ถ้า คุณไม่ศึกษาจริงๆคุณก็ต้องยึดติด นำได้นำมีนำเป็นทั้งนั้น เป็นสุขะทั้งนั้น แต่แท้จริง มันอสุกะ

คนที่หลงสุขะ ก็เป็นคนวิปลาสในวิปลาส 4 เป็นคนวิปลาส เป็นคนสำคัญผิดในวิปลาส

4

1. เห็นความไม่เที่ยงว่าเที่ยง
2. เห็นความทุกข์เป็นความสุข
3. เห็นความไม่ใช่ตัวตนว่าเป็นตัวตน
4. เห็น อสุกะเป็นสุขะ สิ่งที่ไม่นำได้ไม่นำมีไม่นำเป็นเห็นว่าเป็นสิ่งที่นำได้นำมีนำเป็น

วิปัสสนาทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผู้ที่จบแล้วเป็นพระอรหันต์ ทุกอย่างนั้นก็เป็ภาระ ที่ต้องอาศัยมัน มันไม่น่าได้นำมันมาเป็นอะไรเลย ถ้าไม่เข้าใจแล้วไม่ปล่อยวางมันอยากตายมากกว่า เพราะฉะนั้นพระอรหันต์รุ่นแรก ก็มีชาติตัวตายไปเยอะเลย ก็เพราะเห็นว่าไม่มีอะไรน่าได้นำมันมาเป็นเลยก็เลยชาติตัวตายไปเสียเยอะ มีในประวัติอยู่ มันเบื่อหน่าย

กว่าจะเป็นผู้ที่มีความเข้าใจ มีปัญญาถ่องแท้ อย่างที่อาตมาพูด แล้วก็เห็นจริงรู้จริงว่า มันน่าเบื่อ ทุกวันนี้อาตมาไม่อยากพูดหรือพูดแล้วพวกคุณก็จะว่าอาตมา คำอีกแล้ว นอนอีก หละ สว่างอีกและ แล้วเดี๋ยวก็มาทำนั่นทำนี่ไม่ได้เท่าไรก็กินอีกแล้ว กินแล้วเดี๋ยวก็ให้นอน นอนอีกแล้ว ไม่ใช่นอนเย็นนะนอนกลางวันนี่แหละ เดี๋ยวก็ให้นอน ร่างกายมันก็อย่างนั้น ต้องการ มันยิ่งเสื่อมไปเป็นธรรมดา สังขารต้องเสื่อมไปเป็นธรรมดา เพราะฉะนั้นต้องให้มันพักผ่อนเพื่อจะให้มันฟื้น ถ้าไม่นอนแล้วมันก็ไม่ฟื้น มันก็ขัดแย้งกับสัจจะ จะใช้มันตะลุยก หลก มันตอนหนุ่มๆ มันจะขาดใจตายไปนั่นแหละ เขาเรียกว่า stroke ล้มข้อคตายไปเลย มันจะเป็นอย่างนั้น จึงต้องค่อยปรับชะลอ

ที่อาตมาเคยพูดว่าอาตมาชะลอขั้น พยายามต่อขั้น ซึ่งมันหมดอายุขัยแล้วต่อมาได้ 1 นักษัตรจนอายุ 84 ปีแล้ว อายุขัยเดิมอาตมา 72 ปี แต่ตอนนี้ ย่างเข้า 88 ปีแล้ว

ต่อขั้นไป เดี๋ยวก็เข้าแล้ว ทำงานไปต่อชีวิตไป เย็นๆกินนอน ยังนึกอยู่เลยว่า เราไม่พยายามจะไม่เป็นไปอย่างเพื่อนๆหลายคน เหมือนทมยันตี เหมือนสุเทพ นอนหลับแล้ว รุ่งเช้ามาไปปลุกไม่ตื่นแล้วไปแล้ว อาตมาก็ว่าไม่อยากให้พวกเราเจออย่างนั้น แต่ก็ต้องเจอ จนได้วันใดวันหนึ่ง

อาจจะมีอาการเจ็บป่วยอย่างแรง ตื่นๆ สุดท้ายก็บอกว่าจะไปแล้วนะก็ไป เหมือนกับ อย่างท่านถนอมคุณ พูดว่าจะไป ให้วางตรงไหน ท่านถนอมคุณ พระอรหันต์องค์หนึ่ง ก็บอกว่าให้ปล่อยเลยว่างเลย แปปเดียวก็ไป คือ มันไม่มีความสะทกสะท้านความสะดุดอะไร ตายก็ตายอย่างนี้เป็นต้น มันเป็นเรื่องสามัญๆ นี่พวกเราของจริง ยุคนี้นะ ไม่ใช่ยุคพระพุทธเจ้า

สมณะถนอมคุณก็สมณะพวกเรา เป็นเรื่องจริงก็เอามาเล่าสู่กันฟัง ตายอย่างมีสติ ปล่อยวางก็ตาย ไม่มีปัญหาอะไร เป็นเรื่องสามัญ

ฉะนั้นจึงบอกว่าย่างเข้าใจเลยว่าชีวิตจิตนิยามนี้ เป็นพระอรหันต์เป็นพระโพธิสัตว์แล้ว จึงพูดความจริงที่คนไม่รู้อย่างอาตมารู้หรือ ว่า ตายแล้วจะเกิดอีกก็ได้เป็นอมตะบุคคล ไม่เอาแล้ว เลิก หยุดตั้งปณิธานจะต่อภพภูมิเป็นพระอรหันต์ ตายแล้วก็เลิกเลย ไม่ตั้ง นิพพาน 3 ไปเลย สญญตนิพพาน อปณิหิตนิพพาน อนิมิตนิพพาน ตายสูญสุดท้ายเลย แล้วก็รู้เลยว่าการทำจิตสญ เป็นอย่างไร การทำจิตไม่ตั้งจิต ไม่ตั้งนิมิตอะไรเลยในการตาย ก็รู้ว่า เราไม่ตั้งนิมิต ไม่ตั้งจิตอะไรเลย จบที่ 0 ปล่อยว่าง ตายไปเลย ยางเหนียวทั้งหลายแหล่แห่งจิตนิยามก็สลายไปหมดเลย ชาติจิตนิยามก็สลายเป็นดินน้ำไฟลม ไม่จับตัวกันอีกเพราะหมดยางเหนียว

การอุปาทานคือยางเหนียว ยึด ยึดเห็นไหม เพราะฉะนั้นไอ้มันไม่อยู่ เดียวไปขอยางเหนียว ขอตัณหาอุปาทานให้มันน้อย ยางเหนียว ภาษาบาลีว่า อยะ คือยางเหนียว อยะยัก พัวก็พัน ยึดไว้

อาตมาพูดส่วนมากนี้เอาพยัญชนะมาพูด หลายคนฟังแล้วก็ว่าพูดอะไรองค์นี้ ดีไม่ดี โดยเฉพาะพวกที่เรียนไวยากรณ์ อักษรวิธี บาลี มีสูตรวิธี อาตมาไม่ได้เรียน ที่จริงอาตมามีธรรมชาติของพยัญชนะ ภาษา สภาวะ อาตมาก็ไปกับสภาวะ แต่การมาเรียบเรียงเป็นไวยากรณ์มันมาทีหลัง อักษรวิธี วลีวิภาค วากยสัมพันธ์ มันมาเกิดทฤษฎีเรียบเรียงทีหลัง มัน

ไม่ถึงแก่นของสภาวะที่จริงที่เกิดขึ้นก่อน ภาษาเรียกสภาวะนี้มีเกิดก่อน แล้วคุณก็ค่อยเอาไปเรียบเรียงกันก็ค่อยไปตั้งพยัญชนะ ภาษา วิธี ไวยากรณ์ ก็เป็นอินโดย พุดไปก็ยากที่จะเข้าใจ

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน ศาสตร์หนึ่งเดียวสุดยอดคือศาสตร์ของพระพุทธเจ้า

พ่อครูว่า... สรุปลงหลายทีแล้ว สรุปแล้วชีวิตที่อาตมาพุดไป เขาไม่ค่อยจุกคิดกันเท่าไรหรอก ที่อาตมาพุดว่าพระพุทธเจ้าท่านเกิดมาเป็นคนๆหนึ่งเหมือนกันกับพวกเราทุกคน เสร็จแล้วท่านก็แสวงหา ว่า อะไรคือที่สุดแห่งที่สุดของความเป็นมนุษย์ ท่านรู้ที่สุด เข้าใจที่สุด มีปัญญาที่สุด รู้จุดสูงสุดที่เกิดมาเป็นมนุษย์ แล้วก็อยู่กับมนุษย์ มีความรู้เป็นทฤษฎี มีศาสตร์อะไรก็แล้วแต่ รวมเป็นหนึ่งอยู่ในนั้น ก็คือ มาเรียนรู้โลกุตระธรรม

อาตมาเคยอธิบาย ในยุคของพระพุทธเจ้ามีสำนักดักสิลาสอน 18 สาขาวิชา 18 ศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ที่สุดคือ ดักสิลา ท่านก็ไปเรียนจบทุกศาสตร์ ได้เกียรตินิยมอันดับ 1 ทุกศาสตร์ ไม่มีใครสู้ได้ เป็นเกียรตินิยมอันดับ 1 ทุกศาสตร์ เป็นคนสุดยอดจริงๆ ไม่ใช่เรื่องแกล้ง ไม่ใช่เรื่องสมมุติ ไม่ใช่จะทำเป็นยกยอพระพุทธเจ้า แต่เป็นเรื่องจริงที่ต้องมีคนจริงอย่างนี้จริงๆ ถ้าพระพุทธเจ้าเกิดมาในยุคนี้ ก็ไปเรียนศาสตร์ไหนในมหาวิทยาลัยใด จบดอกเตอร์มันมันทุกศาสตร์ ศาสตร์เกียรตินิยมทุกศาสตร์ อันดับ 1 หหมด แล้วก็ทั้งทุกศาสตร์ มาสอนศาสตร์โลกุตระอย่างเดียว

เรียนให้รู้ว่าในโลกนี้เขาเรียนรู้อะไรกันบ้าง มีเป็นร้อยศาสตร์ มีสาดเลื้อยก็มี กระจายสารทก็มี สาดเสียเทเสียก็มี เสร็จแล้วมาทำงานศาสตร์นี้ศาสตร์เดียว เห็นไหมว่ามันสุดยอดยิ่งใหญ่ในการเกิดมา เสร็จแล้วสอนศาสตร์นี้ทำงานศาสตร์นี้เป็นชาติสุดท้าย ปลีกย่อยที่ไม่มาเรียน อันอื่นถือว่าเป็นเดรัจฉานวิชาทั้งนั้น

ศาสตร์ที่ถือว่าเป็นเดรัจฉานวิชาคือ ศาสตร์ที่ไม่พาบรรลอรหนต์ ขวางทางนิพพาน เพราะฉะนั้นศาสตร์อื่นใดไม่เอา เดรัจฉานวิชาคือศาสตร์ที่ไม่มาเรียนโลกุตระก็เป็นศาสตร์เดรัจฉานทั้งนั้น จะว่าไปแม้แต่เรียนเปรียญ 9 ก็ยังเป็นเดรัจฉานวิชา สอนเปรียญ เอาสอบ เอาตำแหน่ง เอาอะไรเฉยๆ ไม่ต้องเรียนเลย ปฏิบัติเรียนรู้ปฏิบัติธรรมพระพุทธเจ้าอย่างนี้ คุณก็ปฏิบัติให้เป็นพระอรหนต์ ให้ได้บรรลอรหนต์ แต่ไปเรียนศาสตร์ทั้งหลายแล้วไปหลงในตำราอยู่นั่นแหละ โอ้โฮ ว่ามันเป็นสิ่งที่น่าเรียนมากมาย

อันนี้พุดไปแล้วอาตมาก็ส่งสารท่านพุทธโฆษาจารย์ ท่านมหาประยุทธ์ ท่านสนใจเรื่องความรู้หลงไปเรื่องความรู้พยายามเรียบเรียงความรู้ ที่ท่านเห็นว่าอันนี้พระพุทธเจ้าหรือศาสนาพุทธมันเป็นเรื่องปลีกไป แก่นแท้ท่านสรุปไปหมดแล้ว แต่ท่านก็ยังไปเก็บให้หมดอีก ซึ่งมันไม่หมดหรอก ท่านควรจะมาปฏิบัติให้สุดยอดแล้วสอนคน เหมือนอย่างอาตมาสอนบรรลให้เป็นพระอรหนต์แล้วสอนคน

เพราะผู้บรรลอรหนต์แล้วจะไม่ไปยุ่งยากแสวงหาที่จะเรียนรู้ตำราอะไรอีก จะสอน เพราะว่ามีจุดที่บรรลุนิพพานบรรลอรหนต์แล้ว ผู้ที่ยังติดในพยัญชนะ ยังอยู่ในศาสตร์อื่นใดอยู่เป็นตำราเป็นบัญญัติอยู่อย่างนั้น ก็ยังหลงอยู่กับไฉ่พวกนี้ ถ้าเผื่อว่ารู้แล้วจะไม่ไปเสียเวลา แต่จะใช้บ้าง ไม่มาก

อย่างอาตมานี้ขอภัย นอกจากพระไตรปิฎกก็ไม่อ่าน อรรถกถาจารย์ใดๆ ก็ไม่อ่านซึ่งไม่ใช่เพราะว่าดูถูกนะ อาตมาเขียนหนังสือก็อ้างอิงจากพระไตรปิฎกทั้งนั้น ยังอ้างอิงไม่หมดเลย แล้วจะไปเอาของย่อยๆมาอ้างทำไม ไม่ต้องเสียเวลาไปเอามาหรอก มันเป็นเรื่องรอง

มาก เรื่องตรงของพุทธเจ้านั้นมีอยู่แล้ว ลึกซึ่งละเอียดกว่าน่ากลัวมากเลยกินแล้วครับกินจริงๆ เลยตรงรายละเอียดลึกซึ้งกว่า

เพราะมันชัดเจน ผู้ที่ยังหลงในเรื่องของปลีกย่อยพยัญชนะหรือเปลือกของมันก็จะไป ผู้ที่เห็นว่าอะไรเป็นแก่นก็ปฏิบัติเข้าสู่แก่น

ที่นี้พวกไม่รู้จักแก่น เลยแก่นไป คือ พวกหลับตา นึกกลัวมากพวกเลยแก่น เป็นพวกมืด เรียกว่า กิณหา พวกมืด แล้วหลงมืดจริงๆเลย ยิ่งกว่าหลุมดำ สามเหลี่ยมเบอร์มิวด้า พุดกันไม่รู้เรื่องเลย ยึดติดในความมืด มืด มันไม่มีปฏิภาณปัญญา มันไม่มีไหวพริบอะไร มันตื่นมันบื้อ ยิ่งโง่งมหายไปเรื่อย มันน่าสงสารไม่รู้จักช่วยอย่างไร

พวกที่เขาศึกษาบัญญัติภาษายังพอกระเดื่องได้ฟังไป ยังพอมีการคิดนึก แต่ไม่ได้คิดนึกเลย ดีทั้งเลยพวกนี้หลับตา อาตมาพูดนี้เขาไม่ฟังหรือพวกนี้หลับตา จะฟังบ้างก็พวกศึกษาตาม ไม่ใช่พวกนี้หลับตา พวกที่หลับตาไม่ฟังอาตมา นอกจากคนส่วนตัวที่มีปฏิภาณ รู้ว่า สะดุดว่า จุกคิดว่า ซึ่งมีไม่กี่คนหรือในกระบวนพระหลับตา ที่จะฟังอาตมา มีน้อย มีแต่จะด่าแล้วด่าอีก เพราะอาตมาตำหนิพวกหลับตามาก

จริงๆนะ หลับตามันโมฆะ มันไม่ใช่ศาสนาพุทธเลย แต่พระพุทธเจ้าไม่ตรัสหนักๆ เหมือนอาตมาพูด ท่านไม่ตรัสอย่างหนักว่าพวกหลับตาไม่ดี เพราะท่านรู้ว่าเขาหลงการนั่งหลับตากันไปทั้งหมด ท่านไปด่าเขาหมดไม่ได้ ไม่เหมือนอย่างอาตมา ด่าไปแล้วเขาก็มายาก แต่อาตมาถือว่าอาตมาคัดคน

เพราะฉะนั้นใครยังยึดติดดั่งมลายอยู่ คนนั้นอย่าเพิ่งมา เพราะอาตมาเมื่อย ถ้ามีจริตที่จมปลักอยู่ทางโน้นอย่ามาเลย ถึงมาก็ไม่ค่อยได้เรื่องหรือ เพราะคนเป็น สัทธานุสारी ที่จมยากมาก

สัทธานุสारी ชัมมานุสारी สัทธาวิมุตติ ทิฏฐิปัตตะ กายลักขี ปัญญาวิมุตติ บุคคล 7

อาตมาไม่ได้ท่องพยัญชนะพวกนี้นะบุคคล 7 ก็ไม่ได้ท่อง แต่พอรู้จักบาลีตามประสาอาตมาบ้าง ที่พูดก็ไล่ตามสภาวะทั้งนั้น พยัญชนะบางทีก็ลืม อะไรว่า ตัวนี้ สงสารพวกเราบางที่อาตมาก็ลืมพยัญชนะ แต่สภาวะนั้นแม่นยำไม่มีปัญหา แต่พยัญชนะบางทีก็ลืมไปหรือบางทีก็สับสนในพยัญชนะบางตัว

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน ทางรอดของมนุษยชาติอยู่ที่อาหาร

พ่อครูว่า... อาตมาก็ขอพูดถึงเรื่องปัจจุบันธรรมขณะนี้ ตอนนี้เราเปิดร้านอุทยานใหม่ สิกมาตุกกล้าข้ามผืน ...เปิดขายแบบ รักษาระยะห่างให้เขามาหยิบเอาเอง มีขายน้ำผักกับข้าว ตั้งไว้ให้เขามาหยิบแล้วก็ได้ไป

พ่อครูว่า... โรงปุ๋ยขายปุ๋ยหรือไม่ (ขาย) ก็ยังพอทำเนาไม่มีรายได้ ที่จริงไม่มีรายได้ เราก็มีข้าว มีผัก มีพืช มีมัน มีถั่วของเรากิน จะเห็นได้ว่ามนุษยชาติมีอาหารเป็นหนึ่งในโลก โดยเฉพาะอาหารที่เป็นพืชพันธุ์ธัญญาหาร แล้วเราก็สร้าง เรามีข้าว เรามีพืชพันธุ์ธัญญาหาร มีผัก มีพืช มีถั่ว มีผักแพงแดงกวากินกันอุดมสมบูรณ์

โลกเขาจะเป็นอย่างไร หากมีวิกฤตยิ่งกว่า covid เราจะรอดกันไหม ..รอด เห็นทางรอดของมนุษยชาติใหม่ เพราะฉะนั้นคนที่ไปสะสมธนบัตร สะสมเพชรนิลจินดา สะสมทองคำ ถ้า covid อยู่ไปอีกสักประมาณ 50 ปี พวกที่สะสมทองคำสะสมธนบัตรจะรู้สึก พวกเรานี่ จะรู้เลยว่าพวกเราจะมอดตาย เพราะฉะนั้นพวกเราอย่าหยุดยั้งในการที่จะเป็นกสิกร ทำกสิกรรมให้เข้มข้นทุกคน

คนไม่เคยคนไม่ชอบก็พยายาม พวกที่ไม่ติดดิน ไม่ชอบเลย ไม่อยากทำ ให้พยายามเถอะ มันไม่ตกต่ำอะไร ไม่เสียหายอะไรเลย มันเป็นสิ่งที่มีความค่าสูงสุดที่เราสามารถสร้างอาหารที่เป็นหนึ่งในโลกนี้ให้มนุษย์ได้อาศัยใช้สอย โดยวิธีขายคือแจก แจกเป็นดีที่สุด แจกไม่ได้ก็ขายในราคาต่ำที่สุด ต่ำไม่ไหวก็แพงขึ้นบ้างแต่อย่าไปเกิณฑุน ไม่ไหวจริงๆจะเกิณฑุนก็เกิณฑุนน้อย แต่อย่าไปเกินกว่าราคาตลาดเป็นอันขาด นี่คืออุดมการณ์อุดมคติของพวกเรา

พวกเราก็ทำได้ พวกเราคือนักเศรษฐศาสตร์ชั้นยอด ที่เราประพฤติปฏิบัติอยู่นี้ โดยสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นสำคัญที่สุดของมนุษย์ เราไม่ต้องไปสร้างอาวุธ ingsที่สุดคือการสร้างอาวุธ ฆ่ากัน เพราะฉะนั้นเราสร้างอาหารนี้ฉลาดที่สุดในโลก คนสร้างอาหารนี้ ฉลาดที่สุดในโลก

ยังมีภูมิประเทศที่ควรสร้างอาหาร ถ้าหากคุณอยู่ขั้วโลกเหนือ คุณจะสร้างอาหารมันไม่ใช้ถิ่นที่คุณจะสร้างอะไรได้หรอก ก็จ่านนจำเป็น แม้แต่คุณอยู่ในตะวันตก หิมะลงหลายเดือน แผ่นดินไม่เหมาะสม ภูมิอากาศสู้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราอยู่ในโซนที่ทำพืชพรรณธัญญาหารดีที่สุด ทำสิ่งที่ดีที่สุดที่เรามีองค์ประกอบทุกอย่างพร้อม อย่าไปดิ้นรนทำสิ่งที่มันไม่ค่อยเป็น ไม่ค่อยมี

จริงหลายอย่างที่เราผลิตไม่ได้เป็นอุตสาหกรรม ต้องอาศัยเขา จะซื้อแพงหน่อยก็เอา เขาก็ต้องเอาแพงหน่อย เพราะว่าเขาเองต้องคิดต้องทำอะไรชีวิต เป็นคนลำบาก พวกนักอุตสาหกรรมคือคนลำบาก พวกเราเป็นคนงานหนัก แต่ไม่ลำบาก แต่พวกเขาทำงานหนักแล้ว ทั้งลำบาก เขาก็ทำมา ก็ให้เขาแพงๆ แต่ของเราอย่าขายแพงนะ ให้ขายถูกๆ เห็นไหมมันเป็น สัจจะ

สมณะฟ้าไท... สรุปจบ